TRICOLORII ÎN PLIN EFORT

(Urmare din pag. 1)

de pildă masajul, baia, controalele medicale, nu echivalează pe cele destinate odihnei active. Dar ca intensitate vorbind — și să nu uităm că fotbalul, „dragostea noastră cea de toate zilele" poate interveni și la masă, și la biliard și la șuetă — raportul este exact invers !".

De unde am tras concluzia că jucătorii naționalei sînt și primii „microbiști" ai fotbalului nostru. Ceea ce nu-i de loc rău !

O FALSĂ DILEMĂ

Prof. Angelo Niculescu față cu intenția noastră de a scrie un reportaj cu băieții la treabă, pentru a risipi eventualele îndoieli asupra temeiniciei cu care se lucrează la lot în aceste zile, a zîmbit condescendent : „De fapt, aceasta este o falsă dilemă, creată de artizanii cuvîntului, furați de poezia anotimpului, de metafora pe care o așteaptă duminică după-amiază de la noi. Pentru că la lot, nici cînd în timpul „campaniei Mexic '70" n-am făcut muncă de laborator, ci principiul de bază a fost : cît mai aproape de viața cotidiană a jucătorilor. Bineînțeles, cu un surplus de grijă pentru coeziunea lor sufletească, pentru întronarea unui spirit de disciplină conștientă, de răspundere. Ce a însemnat aceasta, practic ? În primul rînd, antrenamente zilnice, cu o variație de timp după necesități, între 50 și 120 de minute, urmărindu-se fie ansamblul echipei, fie diverse compartimente sau cupluri. Dar cuplul n-a însemnat pentru noi numai Dumitrache — Dobrin sau Dan — Hălmăgeanu, de pildă, ci și Lucescu — Deleanu sau Dembrovschi — Sătmăreanu, adică fiecare extremă și „dublura" sa, fundașul. V-am relevat deci, o temă de lucru, atît tehnică cît și tactică. Și mai avem destule, așa încît antrenamentele noastre au, după părerea mea, girul profesionalizării. Dar jucătorul, în timpul său liber se mai și distrează. A trebuit astfel ca

„Mașina de pase" Dinu — Deleanu, în acțiune

la lot să ne ferim de claustrarea lui, oferindu-i nu numai aci mijloace de distracție ci și scoțîndu-l din perimetrul care, cu vremea, i se poate părea prea îngust. Iată de pildă, ziua de mîine, vîrf al săptămînii : după masă un joc de verificare, apoi seara, vizionarea premierei lui Mirodan „Transplantarea inimii necunoscute".

DOI CITE DOI

Și iată-i pe băieți la lucru. După o succintă punere în temă, prof. Angelo Niculescu i-a răspîndit în teren, sub supravegherea lui Emerich Vogl care are o... bună vedere periferică, în timp ce dînsul și-a rezervat cuplul portarilor : Răducanu și Ghiță. După un exercițiu pentru mărirea flexibilității, în care cei doi spate în spate păreau un uriaș Ianus cu două chipuri, ei au trecut în cadrul porții unde, supuși pe rînd, tirului viclean al antrenorului, păreau dispuși să agațe pînă și pasărea în zbor.

Dinu și Deleanu, după o hîrjoană prietenească de-a lungul și de-a latul terenului, care a echivalat cu cîteva sprinturi prelungite, au devenit apoi o mașină de pase. Dinu îți lăsa impresia unui ied ieșit la cîmp după o iarnă prelungită, iar Deleanu îl completa cu diverse „fineturi".

Radu Nunweiller și Domide, asortați, probabil, după culoarea părului, după cîteva încercări de a se dribla reciproc au convenit să „croșeteze" în comun.

Dumitrache și Lucescu s-au căutat pînă s-au găsit și nu s-au mai despărțit...

Doi cîte doi, atelierele funcționau din plin, fără timpi morți, fără eschivări sau nazuri de vedetă. Pofta de joc era organică, de loc contrafăcută.

Și într-o încrucișare de drumuri cu noi, conducînd mingea cu zelul său cunoscut, „bătrînul" Ghergheli ne-a aruncat, peste umăr, în viteză: „De-ar trece, totuși, mai repede, zilele astea...".

Era, evident, dorința confruntării în teren, a încercării puterii. Mult a fost, puțin a mai rămas...

RĂSFOIND FILELE ROMÂNEȘTI ALE PRELIMINARIILOR (I)

PRIMUL PAS — CU STÎNGUL...

Am ajuns înaintea ultimului act al acestei istorice campanii a preliminariilor C.M. După trăirea primelor cinci acte ale drumului spre un turneu final al „Cupei Jules Rimet", un drum asemănător fiind exclusiv de domeniul... memoriei, care trebuie să dea la o parte nu mai puțin de 31 de ani pentru a se întîlni cu un traseu paralel, calificativul „istorice" pare nu numai ponderat, dar exact la obiect... Mai mult, dacă raportăm situația în care se va afla echipa României în dimineața zilei de 16 noiembrie 1969, la situația în care se afla ea în seara zilei de 27 octombrie 1968, saltul pare nu numai istoric, dar aproape fantastic ! Să ne dovedim, însă, respectul față de termeni evocînd, cronologic, realitățile.

LISABONA — octombrie '68. Primul act al preliminariilor — prima filă din istoria scrisă a campaniei spre țara lui Montezuma. (O, cine se gîndea atunci că tocmai noi vom ajunge să conducem sprintul final pe ultimele lungimi ale cursei spre Mexic !). Sintetizînd într-un singur termen ceea ce s-a petrecut cu fotbaliștii români în „runda I-portugheză", vom scrie, fără ezitare, cuvîntul ULUIALĂ.

Coborînd din Boeing-ul companiei Air-France, care i-a purtat de la Paris la Lisabona, fotbaliștii români au pus piciorul pe pămîntul lusitan sub impresia covîrșitoare a medaliei de bronz cucerită de portughezi în țara Albionului, impresie sporită de prezența antrenorului Otto Gloria în avion, o... glorie spre care băieții noștri au privit cu smerenia cu care te uiți la Turnul Eiffel sau la Statuia Libertății. Uluială, în continuare, pe străzile Lisabonei, unde, printre aleile de palmieri, se vînd ziarele „A Bola" și „Mundo Desportivo" care reproduc la scara tablourilor chipurile fotbaliștilor portughezi, surîzători, siguri pe ei, impresionanți — psihic — pentru niște băieți veniți mai mult să... admire fotbalul portughez.

În fine, 27 octombrie. Ziarele au publicat un orar sumar încărcat al circulației spre Estadio Nacional, care îi așteaptă pe fotbaliștii noștri cu o peluză catifelată, cu fadourile încîntătoare ale Amaliei Rodriguez și cu un cer mai albastru ca Atlanticul, care de cîteva zile murmură liniștit ca un copil cuminte. Impresionați și încîntați de toate, fotbaliștii noștri se trezesc din uluială abia în... min. 20 al meciului, cînd fundașul José Jacinto șutează de la 35 m — pe mijlocul porții — iar Coman, ieșit nefericit din poartă, bate inutil aerul cu brațele. **„Gol de divizia C !"** — caracterizează, cu deplină îndreptățire, vicepreședintele F.R.F. Ion Dumitrescu. Peste 13 minute, un alt gol al negrului Joao Jacinto (cel care la București nu avea să se „vadă" în meciul revanșă), plecat în plimbare printre apărătorii noștri. Șut sec de la 16 m, 2—0, meciul e ca și jucat. Un nou gol printr-un zid defectuos (min. 70) scrie sentința jocului. Portugalia, marea favorită a seriei, a făcut un prim galop de sănătate în preliminariile C.M. Echipa României, în schimb, a făcut un pas (mare) cu stîngul. **„Aceasta e valoarea fotbaliștilor noștri"** — se grăbesc mulți să peroreze. Ce replică usturătoare avea să le servească viitorul !

Marius POPESCU

M. Ionescu (Petrolul), plonjînd, rezolvă o situație critică

Foto : T. MACARSKI

ECHIPA DE TINERET PLEACĂ AZI ÎN R.D. GERMANĂ

Ieri, pe stadionul Republicii, reprezentativa de tineret a României, care va întîlni duminică într-un meci amical formația similară a Republicii Democrate Germane, a susținut un ultim meci de verificare înaintea deplasării. Parteneră de antrenament i-a fost selecționata de juniori a Capitalei. „Tineretul" a avut un adversar incomod, care i-a încurcat de multe ori combinațiile în atac, mai ales în repriza I, cînd „puștii" n-au primit nici un gol. Este adevărat că poarta lor a fost apărată în această perioadă de Coman, portarul titular al selecționatei de tineret. În partea a II-a a meciului, lotul a jucat mai legat, a avut numeroase acțiuni de atac bine construite și susținute de cei doi mijlocași — Dincuță și Both — iar Neagu s-a dovedit un șuteur excelent. În ultimele 30 de minute reprezentativa de tineret a forțat, înscriind 3 goluri în poarta juniorilor, apărată acum de portarul de rezervă al echipei naționale de tineret, Rămureanu. Foarte bine au jucat cei doi jucători de divizia B, Both (Olimpia Satu-Mare) și Turcu (Metalul Tîrgoviște).

Despre partida de duminică, care se va desfășura în localitatea Weiswasser, antrenorul principal *V. Mărdărescu* ne-a declarat că deși selecționata sa va avea de înfruntat o echipă robustă, alcătuită din tehnicieni buni (la începutul verii, fotbaliștii germani au obținut un egal la Ploiești, 1—1) speră ca ea să obțină un rezultat onorabil. Dar, în primul rînd, spunea conducătorul tehnic al echipei, băieții se vor strădui să presteze un joc bun, pe măsura pregătirii lor.

Deoarece din lotul care se deplasează face parte și rapidistul Dumitru (el n-a evoluat în meciul de ieri) l-am întrebat pe medicul lotului, *Șerban Florian*, dacă fotbalistul giuleștean va putea juca duminică. Răspunsul a fost categoric : da ! „Dumitru, ne spunea doctorul Șerban, are o ușoară entorsă la genunchi, dar pînă în ziua meciului va fi complet refăcut".

Joi dimineața, fotbaliștii români pleacă, pe calea aerului, la Berlin, de unde vor continua drumul pînă la Weiswasser cu autocarul. Din lotul însoțit de antrenorii *V. Mărdărescu* și *Gh. Nuțescu* fac parte, printre alții : *Coman, Rămureanu, Bădin, Popa, Popovici, Dincuță, Angelescu, Neagu, Both, Dumitru* și *Turcu*.

T. RĂBȘAN

AGENDĂ BUCUREȘTEANĂ

SÎMBĂTĂ

Terenul Autobuzul, ora 14,30: Autobuzul București—Progresul Corabia (divizia C).

DUMINICĂ

Stadionul Metalul, ora 10 : Metalul București—Portul Constanța (divizia B) ;

Terenul Electronica, ora 10 : Electronica Obor—Gloria CFR Galați (divizia C) ;

Terenul Laromet, ora 10 : Tehnometal București—Olimpia Giurgiu (divizia C) ; ora 12 : Tehnometal București—I.M.U. Medgidia (juniori) ;

Terenul Voința, ora 10 : Voința București—Celuloza Călărași (divizia C) ;

Terenul Autobuzul, ora 12 : Autobuzul Buc.—Progresul Corabia (juniori) ;

Terenul Sirena, ora 10 : Sirena București—Petrolul Tîrgoviște (divizia C) ;

Terenul Ghencea—Steaua, ora 9 : Steaua 23 August Buc.-Petrolul Tîrgoviște (juniori) ; ora 11,15 : Steaua București—Cimentul Medgidia (juniori) ;

Terenul Voința, ora 8,30 : Șc. Sp. nr. 2 Buc.—Dunărea Giurgiu (juniori) ;

Stadionul Progresul, ora 10 : Progresul Buc.—Petrolul Videle (juniori) ;

Terenul T.U.G., ora 12 : T.U.G. București—Unirea Mînăstirea (juniori) ;

Terenul Știința Tel, ora 10 : Sp. studențesc Buc.—Flacăra roșie Buc. (juniori).

MECIURI AMICALE

PROGRESUL BUCUREȘTI — PETROLUL PLOIEȘTI 1—0 (1—0)

Amicalul de pe terenul din str. dr. Staicovici a constituit un util joc de verificare, cu toate că din formația ploieșteană au lipsit mai mulți titulari (Mocanu, Grozea — lotul A, Dincuță, Bădin, Decu — lotul olimpic și Iuhasz — bolnav). În schimb, Victor Stănculescu a rulat aproape întregul efectiv de care dispune.

Jocul a fost, în special în repriza a doua, frumos, cu faze de gol la ambele porți. În primele 30 de minute, am asistat la o dominare teritorială a bucureștenilor, soldată cu înscrierea unicului gol. În min. 12, R. Ionescu și-a depășit adversarul direct, a intrat în careu și a pasat lateral, iar Matei a trimis balonul pe lîngă portarul M. Ionescu : 1—0 pentru Progresul. Spre sfîrșitul primei reprize, ploieștenii au echilibrat jocul. După pauză, ritmul a fost mai rapid, iar cei doi portari, Vișan (Petrolul) și Manta (Progresul) au avut de multe ori intervenții salutare. (p.v.).

DINAMO BUCUREȘTI — DINAMO OBOR 6—3 (2—0)

La capătul unui meci în care dinamoviștii s-au mișcat destul de bine, victoria le-a surîs cu scorul de 6—3. De menționat că în formația dinamoviștilor a evoluat și Nelu Nunweiller. Golurile echipei Dinamo au fost semnate de : Frățilă (3), Haidu, Nelu Nunweiller și Doru Popescu.

STEAGUL ROȘU BRAȘOV — METROM BRAȘOV 2—1 (0—1)

BRAȘOV, 12 (prin telefon). Un reușit joc de întrenament, încheiat cu victoria la limită a Steagului roșu. Golurile au fost realizate de Pescaru și Gane, respectiv Ochia.

C. GRUIA-coresp. principal

Helmuth Schön — duminică, la București

Scăpat de griji, datorită calificării echipei sale la turneul final C.M., antrenorul vest-german Helmuth Schön își urmărește acum presupusele adversare.

După cum sîntem informați, reputatul tehnician va fi prezent duminică în tribunele stadionului „23 August", pentru a urmări meciul România — Grecia.

LOTO — PRONOSPORT

CUM SE PARTICIPĂ PE BILETE COLECTIVE LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO DIN 18 NOIEMBRIE a.c.

La tragerea excepțională LOTO din 18 noiembrie a.c. se poate participa și pe bilete colective dar numai cu condiția completării acestora cu cîte 20 variante simple, achitate cu una din cele trei taxe de participare valabile pentru această tragere excepțională : **10 lei** varianta cu drept de participare numai la faza a II-a (ultimele 2 extrageri : a IV-a și a V-a) ; **15 lei** varianta cu drept de participare numai la faza I (primele 3 extrageri : I — a III-a) ; **25 lei** varianta cu drept de participare la ambele faze (I și II-a), respectiv la toate cele 5 extrageri (I — a V-a). O cotă de 10% va fi egală deci cu : 20 lei în cazul participării numai la faza a II-a (extrag. a IV-a și a V-a) ; 30 lei în cazul participării numai la faza I (extrag. I — a III-a) ; 50 lei în cazul participării la ambele faze (I și a II-a) și la toate cele 5 extrageri.

Amănunte găsiți în orice agenție Loto—Pronosport.

● Duminică 16 noiembrie 1969, se dispută meciul internațional de fotbal România—Grecia, pentru calificarea la turneul final al Campionatului mondial din Mexic.

Cine se va califica ? Care este părerea dv. ?

O posibilitate de a vă verifica cunoștințele și inspirația, vă oferă concursul Pronosport de duminică 16 noiembrie, care are cap de afiș meciul România—Grecia.

Nici un iubitor al fotbalului să nu omită să-și depună buletinul Pronosport pentru duminică.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 46 DIN 12 NOIEMBRIE 1969

Extragerea I : 23 1 37 10 11 24

Fond de premii : 339 726 lei.

Extragerea a II-a : 30 41 5 45 14 31 23

Fond de premii : 291 794 lei.

Plata premiilor la acest concurs va începe în Capitală de la 20 noiembrie pînă la 27 decembrie inclusiv, iar în provincie de la 24 noiembrie pînă la 27 decembrie 1969 inclusiv.

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI DE LA TRAGEREA LOTO DIN 7 NOIEMBRIE 1969

Extragerea I : Categoria a II-a: 2 variante a 48 605 lei ; a III-a : 5,5 a 1 848 lei și 43 a 462 lei ; a IV-a : 229 a 446 lei și 174 a 111 lei ; a V-a : 360 a 334 lei și 303 a 83 lei.

Extragerea a II-a : Categoria B: 1 variantă a 34 623 lei și 5 a 8 656 lei ; **C :** 10 a 4 516 lei și 29 a 1 129 lei ; **D :** 535 a 100 lei și 1 816 a 25 lei.

BALONUL E ROTUND

VICTORIE, — ȘI PAȘAPOARTELE PENTRU MEXIC !...

Niciodată, în toată istoria fotbalului elen, nu s-au făcut pregătiri de o asemenea amploare ca în preajma meciului de la 16 noiembrie.

Cheltuieli enorme, deplasarea întregului lot în Elveția, cu bucătărie proprie, alimentație specială și apă adusă de la domiciliu... plus o adevărată concurență între premiile oferite de federație și de bancherul Onasis, în moneda preferată a ultimului — dolarul — și nu mai știu cîte alte fabuloase perspective așteptîndu-i pe fiecare jucător grec în caz de victorie !

Noi nu-i subestimăm pe greci — ar fi o neiertată greșeală ! — dar ne îndoim că toate aceste lucruri și stimulente exterioare actului sportiv în sine ar putea compensa o anumită diferență de valoare care înclină, în acest moment, orice balanță corectă în favoarea echipei noastre !

Nu mergem numai pe considerentul tradiției — amănunt important — că oaspeții noștri nu ne-au învins niciodată pînă acum.

Incontestabil că grecii au făcut în ultima vreme mari progrese, căci au mers în pas cu evoluția generală a sportului și a fotbalului de pe continent și din lume. Totuși, după meciul cu Elveția (4—1 pentru Grecia la Atena) s-a arătat în presă că **sistemul defensiv al reprezentativei elene are fisuri,** nu practică dublajul, nu este suficient de omogen, într-un cuvînt adversarii noștri au o „apărare subțire". Ziarele din Zürich, mai ales, au subliniat foarte mult această carență, exemplificînd cu cele cîteva ocazii de gol pe care „crucile albe" și le-au creat încă din prima parte a jocului, cînd ar fi putut să determine chiar soarta partidei în favoarea lor.

Desigur că antrenorii noștri prezenți la meci au reținut acest aspect și au dat indicațiile corespunzătoare.

S-ar mai putea — este chiar probabil — ca antrenorul Petropoulos să facă înlocuiri în compartimentul deficitar, căci au și apărut nume noi la lot, față de efectivul anterior.

Un lucru, însă, este absolut sigur : noi avem o echipă mult mai omogenă, cu compartimente echilibrate, o apărare imediată foarte solidă, greu de străpuns.

Acest echilibru de valoare între compartimente ne conferă un prim avantaj în meciul de duminică, la care trebuie să mai adăugăm superioritatea tehnică generală a reprezentanților noștri față de adversarii lor.

În această situație, noi ne vom putea permite un joc accentuat ofensiv — bineînțeles fără a neglija apărarea — caracterizat prin pătrunderee și elasticitate. Pentru a se realiza în bune condiții o astfel de idee de joc, Angelo Niculescu a dat cuvîntul de ordine : jucătorii noștri întotdeauna primii la balon !

Nu trebuie să avem emoții. Echipa noastră este tînără, talentată, experimentată, superioară din punct de vedere tehnic adversarului. Cred că factorul cel mai important care poate să asigure victoria este de ordin psihologic, — și eu l-aș numi RĂBDAREA.

Echipa noastră va trebui să joace foarte rațional, cu maturitate și calm, va trebui să construiască și să reconstruiască iarăși, cu multă răbdare și cu aceeași luciditate, chiar dacă nu izbutește să concretizeze, fiindcă s-ar putea ca golul să nu cadă, așa cum o dorim, din primele minute și poate chiar nici din prima repriză. Am convingerea că și în această direcție echipa a fost bine pregătită, că antrenorii i-au făcut transfuzia de răbdare și de calm necesare în asemenea situații.

Dar este, de asemenea, important — și încă într-o măsură considerabilă ! — ca aceeași răbdare s-o aibă și publicul. Publicul trebuie să colaboreze strîns cu jucătorii, trebuie să-i înțeleagă, să-i ajute și să creadă în reușita lor, acest public minunat pe care-l avem va trebui să demonstreze, ca și în jocul cu Portugalia, că poate să fie cu adevărat jucătorul nr. 12 al echipei noastre tricolore.

Trebuie să ne gîndim, în același timp, că în fotbal acționează și adversarul...

Să nu așteptăm de la echipa națională joc de „explozie" (primejdios prin alternanța sa de urcușuri și căderi !), căci tricolorii noștri vor veni pe teren cu o idee mult mai sănătoasă, ACEEA A UNUI JOC DE MARE REGULARITATE, bazat pe pregătirea lor fizică excelentă și pe o superioritate tehnică incontestabilă față de adversar. Ei vor lupta calm, inteligent, cu abnegație, cu dăruire, cu patriotism.

Publicul trebuie să creadă profund în succesul dorit, să-i aștepte și să-i sprijine cu ardoare.

Actuala reprezentativă, a cărei valoare internațională a fost confirmată prin „serialul" de succese 1969, constituie un „tot" perfect echilibrat tehnic, iar sufletește este tot atît de omogenă ca o formație de club.

În atari condiții și cu asemenea atu-uri s-ar mai putea îndoi cineva de victorie ?

Personal sînt convins că Mircea Lucescu, căpitanul și poliglotul echipei naționale, va vorbi bine limba spaniolă în Mexic !

Petre STEINBACH

„AVEM CEA MAI ÎN FORMĂ ECHIPĂ DIN SERIE... ATUNCI?"

L-am revăzut ieri pe Nelu Nunweiller, și în primul moment — a apărut în ușă, după o bătaie timidă — am avut impresia că vizita aceasta conține în ea ceva firesc, așteptat, de parcă ne-am fi despărțit de Nelu nu mai tîrziu decît după ultima etapă, undeva, la cabinele de la „23 August" sau „Republicii"...

L-am revăzut așa cum îl știam prietenos, vesel, gata oricînd să discute despre fotbal ore întregi, parcă uitînd de timp, de foame, de obligații.

— Așadar, o nouă pauză în campionatul Turciei — *l-am întîmpinat.* Ce să-i faci, te trage inima spre țară, spre familie, spre prieteni. Cum prinzi 10 zile de relache, cum te repezi să-i vezi !

— *Ce revedere, ce prieteni, ce campionat! Glumești, probabil... Eu am venit pentru meci, am venit să asist la victoria României, la plecarea — imaginară, desigur — a tricolorilor spre Mexic.*

Și tacîturnul fundaș central al naționalei anilor trecuți a devenit brusc locvace — iată totuși, gîndesc, Nelu s-a mai schimbat — și argumentează, cu vorbe rapezi, necăutate, „că nu se poate să scăpăm calificarea, că pe greci i-am bătut întotdeauna, că avem o echipă în mare formă, în fine, că nu și-ar dori să joace împotriva lui Dumitrache, care încă de cînd era un puști — zău, un puști la juniori — sărea mai bine decît mine la cap și-mi fura o grămadă de mingi..."

Tace o clipă — vizibil jenat de blitz-ul fotoreporterului nostru. Apoi reia, parcă mai îngrijorat, cu o voce mai sfătoasă:

— La urma urmei, ai dreptate: grecii sînt în mare progres tehnic. Uite, Papaioanou; am jucat contra lui de curînd, în meciul Fenerbahce—A.E.K. I-am bătut cu 3—1, am marcat și un gol, dar grecii m-au impresionat cît de mult și-au modernizat jocul: sînt mai tehnici, mai calculați. Povestea aceea cu o echipă care aleargă 90 de minute și se bate fără nici un orizont la fiecare minge a cam rămas de domeniul trecutului... Cu siguranță că duminică vom vedea o echipă mult mai tehnică decît cea pe care am învins-o 2—1, în '67, la Atena.

În încăpere mai intră cineva; Nelu mai strînge o mînă, mai răspunde unei întrebări. Revine:

— De altfel, acum doi ani am făcut cuplu cu Dan — și asta-i bine, căci înseamnă că rapidistul îl cunoaște mai de mult pe Sideris, omul de șoc al grecilor. Cu toate astea i-aș aminti că Sideris e mai periculos... fără minge, că se demarcă excepțional, că nu trebuie slăbit din ochi nici o clipă.

Alte uși deschise, alte întrebări și răspunsuri — flash. Schimbăm discuția și trecem la români.

— Spune-mi, Nelule, cine-ți place cel mai mult din lotul nostru ?

— Știu eu, să mă gîndesc... Înainte de asta, însă, trebuie să-ți mărturisesc o certitudine: echipa noastră națională de astăzi este cea mai echilibrată din ultimii, hai să zic, 20 de ani. Fiecare jucător e pus la locul lui — ceea ce nu se întîmplă nici la echipele foarte mari! Dar să-ți răspund la întrebare: Dumitrache, Dobrin, Ghergheli, Lucescu, Sătmăreanu...

— Și Radu ? Radu Nunweiller ?

— Nici vorbă ! Sînt fericit pentru el, sînt fericit că un Nunweiller va ajunge la finala campionatului mondial. Știi, așa a fost visul meu, și nu s-a realizat... El se va împlini cu siguranță pentru Radu, și mă bucur pentru el... Dacă vrei, sînt mîndru.

— Spune-mi, ești chiar atît de sigur că batem duminică ?

— Trebuie să batem! La urma urmei, e o victorie pe care o așteptăm de atîția ani și de care sîntem atît de aproape, încît mi se pare cu neputință să n-o realizăm! Crede-mă, sînt sigur că avem cea mai în formă echipă din serie! Atunci ?

I-am mulțumit, ne-am strîns iarăși mîinile și a țeșit la fel de zîmbitor cum intrase.

Ovidiu IOANIȚOAIA